

Qalib NURİ ARİF

NƏQQAŞIN QƏLBI

Daha incimişəm özüm özümdən,
Doğan arzularım olur puç, hədə.
Heç belə alçaqlıq görməmişəm mən,
Diriykən ölüyə tay olmaq qədər.

Qəlbim daşa dönüb dağdan da ağır,
Bir memar gərəkdir yarada, tikə.
Nəqqaş daş üstündə əsər yaradır,
Polad qələmiylə xətt çəkə-çəkə.

Sevinsin memarlar, gülsün nəqqaşlar,
Çoxdur mənim kimi daşa dönmüşlər.
Dünyanı daşlarla bəzəmək olar,
Daşı düz qoysalar daş üstə əgər.

Heç zaman həyatdan qorxmamışam mən,
Həyatın üzümə kəm baxmağından.
Qorxmuşam həyatda ancaq bir şeydən,
Nəqqaşın qəlbini daş olmağından.

YUXU

Gecədir, yatmışam ancaq elə bil,
Ruhum xatırladır özümə məni.
Bu dünya əbədi məkanın deyil,
Çalış aldatmasın bəzəyi səni.

Dünya qapısını açanda mənə,
Məndən başqasına əl açma, - dedi.
Yaşamaqçün hər şey vermişəm sənə,
Sərvətə nəfsini alçaltma dedi.

Söylədi, ey qulum məni dərk eylə,
Çətinlik görməzsən zikr etsən məni.
Haram dediyimi çalış tərk eylə,
Halal cənnətimə çatdırar səni.

Sənə can verdim ki qulluq edəsən,
Qulluqla cənnətə çatasan deyə.
Dörd kitab göndərdim Nəbilərlə Mən,
Qulum addımında səhv eyləməyə.

Şeytandan bəhs etdim, dedim o,səni,
Əzəldən qışqanıb ona aldanma.
Şeytana qul etmə azıb nəfsini,
O oddan yaranıb oduna yanma.

Qan-tərin içində durdum yerimdən,
Əl açıb Allaha dua eylədim.
Dedim, ey Allahım, aciz qulam mən,
Mənə yardım eylə mən tövbə edim.

HƏYATIN ƏKİZİ

Xəyallar sabahın rəsmini çəkir,
Ümidimin görüş yeridir sabah.
Könlüm yollarına min arzu əkir,
Sevginin önündə əsirəm vallah.

Sevgiylə əkizmiş demə bu həyat,
Yaradan olmasa yaşadan olmur.

Torpağın qəlbindən doğur həqiqət,
Çiçəyi solsa da kötüyü solmur.

Qaranlıq gecəylə həmsöhbətəm mən,
Ulduzlar səbirlə dinləyir məni.
Şirin xəyallarım yapışıb səndən,
Əl açıb səmadan diləyir səni.

Səma aram-aram üzünü açır,
Sabah libasına bürünür daha.
Günəş uzaqlardan boylanıb baxır,
Xəyallarla dolu sirli sabaha.

Sənin şərəfinə doğur bu sabah,
Eşqin həyatımı bəzəsin deyə.
Eşqilə dünyanı yaradan Allah,
Sənə könül verib mənə verməyə.

SON ÜNVANIN XƏRİTƏSİ

Zamanın qələmi kədər, qəm çəkir,
Ağ rəngə boyadı illər saçımı.
Donmuş xatirələr danışır bırı-bir,
Kədərlə dinləyir özünü hamı.

Aynaya baxanda danışır şüşə,
Üzümü bəzəyən qırıqlar ilə.
Bu gün xatirələr yazır keşmişə,
Sabahlar nağılsız qalmasın deyə.

Əvvəlin sonu var, bilsək də bunu,
Xəyallar. arzular çaşdırır bizi.
Olumdan yaranan ölüm qanunu,
Kəsirdə qoyacaq nəfəsimizi.

Hər üzə baxanda görünür aydın,-
Sonuncu ünvanın xəritəsi var.
Aldadıb yalançı dadı həyatın,
İnsanı yolundan avara salar.

KÖNLÜMƏ QIŞ GƏLİB

Könlümə qış gəlib, bahardan sonra,
Nə yaya yer qaldı, nə də payıza.
Sənin ürəyimə vurduğun yara,
Eşqimi, sevgimi saldı ayaza.

“Sevirəm” deməklə bir zaman mənə,
Soyuq ürəyimdə bir ocaq çatdın.
Sonra saf hissime kəsilib qənim,
Sevgimi çox ucuz qiymətə satdın.

Könül diyarında ocağım sönüb,
Külünü başıma tökürəm indi.
Dünyanın ləzzəti ta məndən dönüb,
Ölümün dərini çəkirəm indi.

Görmək istəmirəm səni bir daha,
Xatirələr mənə dərd, əzab verir.
Həvəssiz baxsam da doğan sabaha,
Havadan sevginin ətirigəlidir.

2021

